

GŁOS POMORSKI

Nr. 124 — Rok 2.

(GAZETA POMORSKA)

Numer pojedynczy 20 mk.

Prenumerata miejscowa: W ekspedycji mies. 250 mk., kwart. 750 mk. Przedpłata na poczte miesięcznie 275 mk., kwartalnie 825 mk. — W razie nieprzewidzianych wypadków jak strajki, przeszkody techniczne itd. prenumeratorki nie mają prawa żądania niedostarczonych numerów lub zwrotu prenumeraty.

— — — Rękopisów nadesłanych nie zwraca się — — —

Dyrektor przyjmuje od godz. 10-tej do 11-tej przed południem. Redaktor Naczelny przyjmuje od godz. 11-tej do 12-tej w południe.

Rachunek bieżący: Bank Związku Sp. Zarobk. i Danziger Privat-Aktienbank Gdańsk i Grudziądz. P. K. K. P. Grudziądz. — Konto czekowe: Gdańsk nr. 2980.

Konto pocztowe: Kasa Oszczędności Oddział w Poznaniu nr. 20119. Miejsce płatności i wykonania: Grudziądz.

Redakcja i Administracja:
Groblowa 27/29.

GRUDZIĄDZ, czwartek, dnia 25-go maja 1922

Telefon Nr. 50 i 51.

Czem t. zw. Ukraińcy wojują?

Wiedeń, (PAT) Gdy minister Skirmunt w towarzystwie sekretarza Porębskiego wyszedł wczoraj w hotelu „Imperial” na korytarz aby udać się na konferencję prasową, trzech Ukraińców, znajdujących się w vestibulu, obrzuciło ministra jajami. Sekretarz ministra p. Porębski chwycił jednego z napastników, a dwóch innych obezwładniła służba hotelowa. Wszystkich trzech oddano w ręce policji. Minister Skirmunt przebrawszy się, zjawił się na zebraniu dziennikarzy, gdzie powitano go burzliwymi oklaskami, a jeden zobecznych dziennikarzy, zabrawszy głos, wyraził ubolewanie z powodu zajścia, które na szwank naraża dobrą opinię gościnności Wiednia. Wkrótce potem przybył także kanclerz Schober i minister spraw zagranicznych Henet i wyraził ubolewanie, zapewniając, że minister Skirmunt otrzyma jak najpełniejszą satysfakcję. Sprawcy napaści są, jak twierdzą, oficerami ukraińskimi. Jeden z nich podaje się za sotnika, drugi za porucznika, a trzeci za podporucznika. Odstawiono ich do policji.

SKIRMUNT O KONFERENCJI GENEWSKIEJ.

Wiedeń, (PAT) W hotelu „Imperial” zebrali się wczoraj o godzinie 5 po południu dziennikarze wiedeńscy i korespondenci prasy zagranicznej. Min. Skirmunt wygłosił przemówienie, w którym zaznaczył, że konferencja w Genewie zbliżyła do siebie narody, które do tej pory od czasu wojny ze sobą

się nie stykały. W Genewie uczyniliśmy kilka kroków naprzód w kierunku pokoju i przywrócenia równowagi gospodarczej Europy. Należeliśmy — mówił minister — w Genewie do tej grupy, która szukała porozumienia na podstawie istniejących traktatów pokojowych. Wracam do kraju ze spokojnym sumieniem i w poczuciu spełnionego obowiązku. Narady w Hadze będą miały charakter nie polityczny, lecz raczej techniczny.

Odnosnie do Austrii minister wyraził nadzieję, że konferencja, które odbył z przedstawicielami rządu austriackiego, doprowadzą niewątpliwie do zawarcia traktatu handlowego, korzystnego dla obu stron.

Poseł Lasocki przedstawił następnie ministrowi obecnych dziennikarzy. Wywiązała się pogadanka, podczas której minister odpowiadał na liczne zapytania. Przyjęcie trwało półtora godziny. Po przyjęciu dziennikarzy rozpoczęły się dalsze narady z posłami polskimi. Późnym wieczorem udał się minister Skirmunt na raut do hr. Lanckorońskich.

Wiedeń, (PAT) Konferencja ministra Skirmunta z posłami polskimi rozpoczęła się we wtorek o godz. 10 rano. O godzinie 13 udał się minister Skirmunt w towarzystwie posła Lasockiego do austriackopolskiej Izby handlowej. Ministra powitał wydział Izby z drem Juljuszem Twardowskim na czele. Nadto na powitanie ministra przybyli przedstawiciele

austriackich instytucji gospodarczych, banków itd. W ożywionej wymianie zdań omawiano sprawę traktatu gospodarczego między Austrią i Polską. Następnie min. Skirmunt udał się na śniadanie do prez. Hainischa.

Wiedeń, (PAT) Dzienniki tutejsze donoszą, że w poniedziałek minister Skirmunt zakomunikował kanclerzowi austriackiemu, iż w myśl nadeszłych z Warszawy wiadomości polskie władze aprobowane z jego inicjatywy zwołały z zapasów, przyznanych jako kontyngent wywozowy, a zatrzymanych mocą decyzji nadzwyczajnego komisarza do walki z drożyzną 230 wagonów ziemniaków na wywóz do Austrii.

Wiedeń, (PAT) Wczoraj przed południem odbył minister Skirmunt konferencję z posłami polskimi Lasockim, Piłtsem, Okęckim, Szembekiem i Skrzyńskim. W południe wydał prezydent Hainisch śniadanie na cześć ministra Skirmunta. Po południu odbędzie się konferencja z przedstawicielami rządu austriackiego w sprawach gospodarczych.

WYJAZD SKIRMUNTA.

Wiedeń, (PAT) Minister Skirmunt wyjeżdża dziś (w środę) rano z Wiednia do Krakowa. Do stacji Bratysława będzie mu towarzyszyć w podróży poseł polski w Wiedniu, hr. Lasocki.

Z Sejmu.

Warszawa, (PAT) Na wtorkowym posiedzeniu Sejmu marszałek zawiadomił Izbę, że dotychczasowy kierownik Ministerstwa Spraw Wojskowych gen. Sosnkowski zamianowany został ministrem spraw wojskowych.

Poseł Breskiński (N. Chrz. Kl. R.) przed porządkiem dziennym zabrał głos w sprawie osobistej, odpierając z całą stanowczością zarzuty czynione mu, jakoby organizował napad na posłów P. S. L. w Poznaniu.

Po przystąpieniu do porządku dziennego przyjęte w trzecim czytaniu statut państwowego instytutu meteorologicznego, poczem przystąpiono do ustawy o upoważnieniu ministerstwa handlu i Przemysłu oraz Skarbu do ograniczeń przywozu i wywozu towarów.

Przemawiali goście: Moraczewski (P. P. S.), Buzek (P. S. L.), Majewski (Zw. L. N.), Paczek (P. P. S.). Przystąpiono do dalszej rozprawy nad monopolem tytoniowym.

Poseł Suligowski (Zj. M.) opowiada się przeciwko monopolowi, poseł Paczek (P. P. S.) zaś za monopolem Minister skarbu p. Mikulecki określa zarzut, że administracja monopolowa była niedołężna jako niestuszny i broni monopolu.

Po przemówieniu posła Krainy, który oświadczył się przeciwko monopolowi dyskusję odroczone. Następne posiedzenie w środę.

Warszawa, (PAT) Komisja prawnicza rozpatrywała art. 10 ustawy o ochronie lokatorów. Artykuł ten traktuje o prawie wypowiedzenia mieszkania przez właściciela nieruchomości,

o ile sam właściciel potrzebuje je dla siebie. Postanowiono sprawę przylećca art. 10 przekazać podkomisji.

Komisja ochrony pracy i prawnicza przyjęła projekt ustawy w przedmiocie zmian ustaw niemieckich o sądach przemysłowych i kupieckich.

Komisja wojskowa między innymi przystąpiła do dyskusji nad art. 65 ustawy o powszechnym obowiązku służby wojskowej. Artykuł ten traktuje o urlopach dla poborowych. Postanowiono przekazać rozpatrzenie tego artykułu już poprzednio powołanej podkomisji dla omówienia artykułu o ulgach w pełnieniu służby.

Komisja skarbowo-budżetowa rozpatrywała preliminarz budżetowy Izby Kontroli Państwa. Referował ks. pos. Kaczyński. Według preliminarza wydatki zwyczajne mają sięgać 682 785 269 mk., a wydatki nadzwyczajne 23 310 000 mk. Referent proponował podwyższenie kredytu na ukończenie budowy gmachu dla Izby Kontroli w Kielcach o 63 840 000 mk. Na zapytania poszczególnych posłów udzielił wyczerpujących wyjaśnień prezes Najwyższej Izby Kontroli p. Zarnowski, poczem przyjęto rezolucję posła Raucha wzywającą N. I. K. do przedstawienia w najbliższym czasie sprawozdania ze swej działalności. Prezescie uchwalono proponowane przez referenta zmiany w budżecie. Ostatecznie preliminarz budżetowy całkowicie został przyjęty.

USTĄPIENIE POSŁA KS. WITKOWSKIEGO.

Warszawa, (PAT) Poseł ks. Bronisław Witkowski nadesłał na ręce p. marszałka Sejmu Trampezyńskiego list z oświadczeniem, że z dniem 20 maja b. r. zrzekł się przysługującego mu mandatu poselskiego. Książd Witkowski należał do klubu Z. N. L.

Lloyd George nie pojedzie do Hagi.

(Sparzony na zimne dmucha.)

Wiedeń, 23. 5. (PAT) „Neue Freie Presse” donosi z Londynu: L. George wygłosi na końcu posiedzenia czwartkowego Izby gin przemówienie o konferencji genueńskiej i sytuacji międzynarodowej. Na zapytanie, dlaczego nie chce złożyć swego oświadczenia na początku posiedzenia czwart-

kowego, Chamberlain odpowiedział, że prezydent woli dać przedstawicielom Izby sposobność wypowiedzenia swoich uwag. Chamberlain zaznaczył, również, że L. George nie zamierza udać się do Hagi.

GOŚCIE FRANCUSCY W KRAKOWIE.

Kraków, (PAT) W poniedziałek w nocy przyjechali do Krakowa trzej delegaci związku merów francuskich. Reszta przybyła we wtorek. Wczoraj rano zwiedzili merowie zaby-

tki Krakowa. W południe odbyło się w sali miejskiej powitanie gości przez radę miejską łącznie z przedstawicielami obywatelstwa krakowskiego.

600 000 NIEMCÓW Z B. KRESÓW WSCHODNICH.

Berlin, (PAT-WOLFF) Na zjeździe niemieckiego związku wschodniego stwierdzono, że liczba uchodźców niemiec-

kich pochodzących z obszarów wschodnich a przebywających obecnie w Niemczech wynosi około 600 000.

Tydzień Czerwonego Krzyża 21-28 b. m.
Czy jesteś już członkiem Czerwonego Krzyża ? ! . . .

Z ostatniej chwili.

PONIKOWSKI W KRAKOWIE.

Kraków, (PAT) Prezydent ministrów p. Ponikowski przyjeżdża w czwartek o godz. 6 min. 50 do Krakowa. Po odbyciu konferencji z ministrem spraw zagr. p. Skirmuntem, który w środę wieczorem o godz. 11 min. 45 przyjeżdża z Wiednia, uda się prezydent w czwartek w dalszą podróż służbową, narazie do Jarosławia. P. minister Skirmunt w czwartek wieczorem odjeżdża do Warszawy.

PIELGRZYMKA POLSKA U OJCA ŚW.

Rzym, (PAT-STEFANI) Ojciec św. przyjął we wtorek arcybiskupa Lwowa Błczewskiego.

Rzym, (PAT-HAVAS) Papież przyjął pielgrzymkę polską, której towarzyszyło kilku arcybiskupów i biskupów. Arcybiskup Lwowa ks. Błczewski odczytał adres hołdowniczy dla Papieża. Ojciec św. w odpowiedzi przypomniał ze zwróceniem lata przeżyte w Polsce, oraz pełne chwały dla narodu polskiego godziny, które dla Polski wówczas przeżywał wraz z całym narodem. Godzin tych — oświadczył Papież — nie nie zdola w pamięci mej zatrzeć. Po przemówieniu Ojciec św. udzielił błogosławieństwa.

KONIECZNOŚĆ POROZUMIENIA ANGLJI I FRANCJI.

Londyn, (PAT-Havas.) Na bankiecie, który odbył się tu pod przewodnictwem lorda Derby pod hasłem przeprowadzenia akcji w celu zorganizowania ogólnej federacji stowarzyszeń francusko-angielskich, przemawiał między innymi Bonar Law, który, wspomniawszy przede wszystkim w serdecznych słowach o wspólnych wysiłkach dokonanych przez Francję i Anglię, mówił następnie o należnych Francji odszkodowaniach, przyczem wśród gromkich oklasków zebranych oświadczył, że Niemcy mogą i powinny zapłacić odszkodowania. Dalej mówca dał wyraz swemu przeświadczeniu, że pokojowe usposobienie przenika stale naród francuski, którego obawy w stosunku do Niemiec są zresztą całkowicie zrozumiałe. W każdym bądź razie mówca daje wyrazy swemu zdziwieniu, że Poincare uważa za wskazane brać pod uwagę ewentualność samodzielnej i odrębnej akcji Francji na wypadek uchybień ze strony Niemiec. Kończąc przemówienie, Bonar Law podkreślił konieczność zarówno dla Francji, jak i Anglii dalszego kroczenia obok siebie w zupełnym porozumieniu.

UKŁAD HANDLOWY WŁOSKO-CZESKI.

Rzym, (PAT-Radjo) Prasa tutejsza zapowiada, że wkrótce zawarty zostanie układ handlowy włosko-solecki.

Z powodu urzędowej rozmowy Poznania z Starogardem nie mogliśmy osiągnąć porozumienia z Poznaniem i Warszawa i notowań giełdowych podać dziś nie możemy.

Następny numer Gł. Pom. z powodu uroczystego święta Wniebowstąpienia Marii ukaże się dopiero w piątek.

Czy „niespodzianka“?

Wystąpienie kowieńskiego premiera na ostatnim posiedzeniu konferencyjnym w Genewie nie było zapewne niespodzianką dla trzech uczestników konferencji.

Ci trzej to Cziczerin, Rathenau i... nasz minister spraw zagranicznych Skirmunt.

Dwaj pierwsi, jako duchowi rodzice Kowieńszczyzny i mentorzy rządu jej, dokładnie byli poinformowani o zamierzonej akcji p. Gławanauskasa, a nawet śmiało twierdzić można, iż obaj oni byli inicjatorami wystąpienia i faktycznymi autorami słów, składających się na zarzut przeciw polski. Krok kowieńskiego premiera ze strony tak delegacji niemieckiej, jak i sowieckiej był ostatnią próbą zamknięcia pseudodylli pokojowego rozstania się uczestników konferencji i sprytnie obmyślanym posunięciem, mającym na celu zasugerowanie rozjeżdżających się, iż pokój europejski wisi jeno na włosku z powodu imperjalizmu polskiego i rany litewskiej, zadanej jakoby Litwie „przez” czyn gen. Żeligowskiego, a rozjątrzonej rezultatem plebiscytu wileńskiego.

Lecz sprytnie rachuby zawiodły; czas, jaki do wygłoszenia swych zarzutów wybrał p. Gławanauskas był stanowczo nieodpowiednim. Bardzo możliwe, iż zarzuty te rzucone na arenę obrad konferencyjnych w dniu rozdźwięku między tezami i taktyką Francji i Anglii podtrzymane zostałyby skwapliwie przez Lloyd George'a i cichaczem przez „prawdziwego” włocha, Szancera, jako pewnego rodzaju atut przy zwalczaniu orientacji francusko-polskiej i Małej Ententy.

Ale w chwili zakończenia się konferencji i to zakończenia niezbyt pomyślnego, w chwili, kiedy poważna część opinii angielskiej poruszona była do żywego niefortunem pogroźkami swego premiera, wypowiedzianymi pod adresem Francji, w chwili, gdy Lloyd George, przekonawszy się, iż idący dotąd na pasku jego fantazji naród angielski przywiązuje jeszcze zbyt sporą wagę do przymierza angielsko-francuskiego, w chwili, gdy musiał on nagwałt łagodzić swe niefortunne wystąpienie i czempredziej zatrzeć złe wrażenie, jakie wszędzie wywołały jego słowa, krok p. Gławanauskasa był troszeczkę późnym.

I dlatego przeszedł on bez echa, a cała dyskusja w tej sprawie ograniczyła się tylko do mocnych, lecz spokojnych słów odpowiedzi naszego ministra spraw zagranicznych i smutnej dla kowieńskiego premiera decyzji przewodniczącego, polegającej na odebraniu mu głosu.

Stropiło to zapewne interpelanta, lecz w porozumieniu ze swymi obywatelami opiekunami wypracował on obszerny memoriał w sprawie kowieńskiej, który wręczył wszystkim delegatom wielkich mocarstw.

Treść memoriału jest jedną i tą samą piosenką, jaką rząd kowieński śpiewa już od dość dawna. Refren tej piosenki brzmi wciąż jednakowo: „Wilno powinno należeć do Kowieńszczyzny”. Słowa te znają już wszyscy dokładnie i minął czas, gdy robiły one w świecie pewne wrażenie. Nieustępliwe, a pełne wykrętności postępowanie kowieńskiego rządu w okresie działań komisji Hymansa i, co najważniejsza, wynik plebiscytowy zachwiał mocno niewzruszonością podstaw prawnych uroszczeń Kowieńszczyzny, a ciągłe prowokacje litewskie w pasie neutralnym sprawiły to, iż pretensje pp. Gławanauskasów i innych nie mają najmniejszych widoków urzeczywistnienia się.

Interwencja pod tym względem aeropagu Europy nie nastąpi z pewnością i nie stąd nam grozi niebezpieczeństwo zaognienia sporu litewsko-polskiego. Natomiast pewnym jest, iż Niemcy i Sowiety wyzyskiwać będą stale nieuregulowane stosunki między nami a Litwą, gdyż daje im to, wszystko jedno jaki, jawny, czy nie jawny pretekst do oddziaływania na ostateczne ustalenie się pokoju między Polską, a jej wschodnimi sąsiadami. Głośnym jest przecież fakt finansowego popierania Kowna przez rząd niemiecki, a i pod względem przygotowania militarnej gotowości Kowna: Niemcy nie zasypiają gruszek w popiele.

Nie dziwnem byłoby zupełnie, gdyby pewnego pięknego poranku traktat niemiecko-bolszewicki w Rapallo nie został uzupełniony nowym traktatem, zawartym między temi dwoma stronami, a Kowieńszczyzną. Fakt taki byłby tylko logicznym następstwem sprecyzowanych w Berlinie i Rapallo pragnień i dążeń niemiecko-sowieckich, w okrażeniu Polski i utworzenie wobec niej zwartego, o agresywnych zamiarach frontu stoi na naczelnem miejscu.

Fakt taki, powtarzamy, nie zdziwi w Polsce nikogo, — jesteśmy nań przygotowani i nie zaskoczy on nas zupełnie, jak przeciw polskie wystąpienie kowieńskiego premiera na konferencji nie zaskoczyło również i p. Skirmunta, będącego właśnie tym trzecim z tych, dla których intencje i metody rządu kowieńskiego nie były i nie są niespodzianką. A. R.

Rosjanie w Berlinie.

W Berlinie zauważyć się daje coraz większy napływ emigrantów rosyjskich. Obecnie przebywa według statystyki policyjnej w Berlinie 150 tysięcy Rosjan. Posiadają oni przeszło 20 różnych politycznych organizacji emigracyjnych, konsulatów i przedstawicielstw, pozatem 3 codziennie wychodzące pisma, kilka tygodników oraz cały szereg miesięczników. W Berlinie założono przeszło 20 rosyjskich wydawnictw i dużą ilość księgarń. Na zachodzie Berlina znajduje się bardzo dużo rosyjskich kawiarni, teatrów, klubów itp.

Emigracja rosyjska dzieli się na polityczne grupy; na grupę monarchistów, grupę kadetów, grupę socjalrewolucjonistów oraz na zupełnie nowo utworzoną grupę t. zw. „Smjena Wjecz”. Grupa monarchistów jest najliczniejsza, posiada ona w Berlinie swoją radę centralną kierowaną przez kilku członków dawniejszej rosyjskiej „czarnej sotni”. Do obozu monarchistów należy przede wszystkim cała dawniejsza arystokracja rosyjska, duchowieństwo junkrzy, oraz wszyscy oficerzy. Centrala monarchistyczna dzieli się na kilka oddziałów, a mianowicie, na oddział wojskowy, oddział kościelny, oddział wywiadowczy itp.

Berlińscy monarchiści rosyjscy stoją bliskim kontakcie z reakcjonistami niemieckimi, jako to z hrabim Reventlovem, generałem Hoffmanem, Ludendorffem, pozatem z monarchijskimi kołami monarchistycznymi, z t. zw. odradzającymi się Węgrami, z Jugosławią i Rumunją. Członkowie grupy monarchistycznej są przeważnie politycznie i wojskowo uświadomieni, zdecydowani na wszystko, wiedzą czego, chcą i nie lękają się za-

dnego środka przy przeprowadzeniu swych zamiarów. Monarchiści dążą nie tylko do odrodzenia Rosji, ale przede wszystkim do przygotowania ekspedycji militarnej, któraby zwała obecne rządy rosyjskie.

Najbardziej do monarchistów zbliżona grupa, to grupa kadetów. Należą do niej przede wszystkim sfery z pośród dawniejszej rosyjskiej inteligencji, a więc profesory, adwokaci itp. Grupa kadetów dzieli się na dwa obozy: na obóz prawicowy, który wydaje rosyjskie pismo „Ról” redagowane przez dawniejszego naczelnego redaktora „Rieczki” profesora Kaminke i Hessena, oraz na obóz lewicowy, który oczekuje zwaleni bolszewizmu za pomocą chłopów rosyjskich. Kierownictwo tego ostatniego obozu znajduje się w Paryżu i stoi w kontakcie z rządem francuskim. Na czele obozu tego stoi słynny polityk rosyjski Miłjukow. Grupa kadetów posiada duże sumy do dyspozycji wpływ jej jednak stale się zmniejsza.

Trzecia grupa dzieli się na socjalrewolucjonistów, stojących pod kierownictwem Czernowa, Suchomlina i innych oraz na męszewików pod kierownictwem Martowa, Abramowicza i Dana. Ani socjalrewolucjoniści, ani męszewicy nie posiadają wielkiego wpływu i zajmują się przeważnie agitacją antybolszewicką i przygotowują skrycie powstania chłopskie.

Ostatnia grupa „Smjena Wjecz” szuka zbliżenia do Rosji sowieckiej, a należą do niej ludzie, którzy jeszcze rok temu byli najzaciętszymi wrogami republiki sowieckiej. Grupa ta wydaje obecnie w Berlinie dziennik „Nakanune”. A. P.

Pożyczka zbożowa w Rosji.

Moskwa. (AP.) Po niedużych zamierzeniach zaciągnięcia zagranicznej pożyczki w Genewie zdecydował się Rząd sowiecki podjąć wielką pożyczkę wewnętrzną, której projekt przedłożono wszechrosyjskiemu wydziałowi wykonawczemu. Według informacji „Izwestia” chodzić ma tu o pożyczkę w ziarnie, gdy „nie czas jeszcze na pożyczki w walucie złotej”. Na tę pożyczkę zbożową wypisany jest termin sześciomiesięczny, i ma ona przynieść 10 milionów pudów żyta. Nominalnie bezprocentowa ma ona pociągnąć podpisujących ją tem, że kurs emisji ustalony został 90 za 100. Obligacje pożyczki mają być przyjmowane przez wszystkie instytucje państwowe i państwowe przedsiębiorstwa i mają

służyć one jako środki płatnicze za dostawę i pracę wszelkiego rodzaju. Obligacje są wolne od podatku i mogą być przerwane. Bank państwowy ma obligacje pożyczki zbożowej dyskontować i przyjmować odcinki wszystkich wielkości od 1 do 100 pudów. Komisariat skarbowy jest uprawniony wszelkie rachunki także płace i pensje wyrównywać w obligacjach pożyczki, tak iż można się spodziewać, że „pożyczka w krótkim czasie znajdzie dostęp do wszystkich kół ludności.” — jak widać z tego, pożyczka ta ma charakter pożyczki na wskroś przymusowej, stanowiąc nową próbę Sowietów wybrnięcia z trudności finansowych.

Odbudowa marynarki rosyjskiej.

Londyn. (AP.) Z Waszyngtonu donoszą, że amerykański wywiad marynarki otrzymał zawiadomienie o wielkich pracach przygotowawczych w Rosji co do odbudowy marynarki rosyjskiej. Wszelkimi pracami przy rekonstrukcji okrętów uszkodzonych oraz przy budowie nowych krążowników i pancerników kierują doświadczeni inżynierzy niemieccy. Najprawdopodobniej istnieje między Niemcami a Rosją tajna jakaś umowa co do

odbudowy marynarki rosyjskiej. Rzecz prosta, że Niemcy korzystając z tej okazji budować będą w Rosji okręty wojenne również dla siebie.

REORGANIZACJA LOTNICTWA W ROSJI.

Rzym. (AP.) Pisma tutejsze donoszą, że pomiędzy Włochami a Rosją został zawarty układ co do reorganizacji lotnictwa rosyjskiego.

Eksploatacja lasów rosyjskich.

Berlin. (AP.) Prasa tutejsza rozpisuje się w długich artykułach o eksploatacji lasów rosyjskich, przyczem zaznacza, że nabywanie drzewa z Polski, Łotwy i Estonii ustanie zupełnie, wobec tego, że lasy tych kra-

jów ucierpiał bardzo podczas wojny światowej. W najbliższym czasie mają być z rządami Sowietów zawarte specjalne układy co do olbrzymich dostaw drzewa w zamian na różne narzędzia rolnicze i maszyny.

Wolność bolszewicka.

Sztokholm. (PAT-Radio.) W artykule zatytułowanym „Bilans 5-letnich rządów bolszewickich” dziennik „National Tidning” pisze: Podczas gdy Cziczerin daje w Genewie zapewnienia zupełnej swobody religijnej w Rosji, rada kościoła prawosławnego ogłasza odezwę,

w której przypomina, że na mocy rozkazów bolszewickich zamordowano dotychczas 23 biskupów i 1215 popów prawosławnych. Dalej ten sam dziennik przypomina, że lista skazanych przez bolszewików na śmierć od roku 1917 obejmuje 1 764 875 osób.

Komuniści w Polsce.

Moskwa. (Polpr.) „Resta” komunikuje via Berlin, że na odbytym w Warszawie trzecim zjeździe polskiej partii komunistycznej ustalone zostało wzmaganie się komunistycznych organizacji i rozszerzenie wpływów ko-

munistycznych wśród robotników. Zjazd przyłączył się do rezolucji Kominternu o wspólnym froncie. Na zjeździe wybrany został centralny komitet wykonawczy partii.

Przesilenie gabinetowe w Finlandji.

Helsingfors. (Polpr.) W związku z uchYLENIEM przez Sejm ratyfikacji zawartej na konferencji warszawskiej umowy organ lewych szwedomanów „Svenska Pressen” pisze: Finlandja zainteresowana jest w rozwoju handlu z Rosją i w zmocnieniu tranzytu, i musi dla tego utrzymywać dobre stosunki z Rosją i szukać zbliżenia z Niemcami. „Gelsingen Sanomat” zaznacza, że w zwią-

zku z decyzją Sejmu polityka zjednoczenia państw ościennych poniosła klęskę. Organ partii koalicyjnej „Usi Suemi” podkreśla, że zażęgnięcie powstałego przesilenia jest nadzwyczaj skomplikowane, ponieważ żadna z partii sejmowych nie czuje siebie za niego odpowiedzialną.

Demonstracja monarchistyczna w Berlinie.

Berlin. (AP.) W niedzielę 21-go odbyła się z okazji odsłonięcia pomnika dla poległych żołnierzy 5-go pułku gwardji w Szpandawie, wielka demonstracja monarchistyczna. Monarchiści kroczyli z orkiestrą wojskową i ze sztandarami pruskimi na czele poprzez całe miasto

od dworca aż do pomnika. Dla ochrony monarchistów sprowadzono z Kołobrzega dwie kompanie wojska, które osłaniało monarchistów przed napaściami socjalistów i komunistów.

Niebezpieczeństwo japońskie dla Australji.

Londyn. (AP.) Na ostatnim zebraniu londyńskiego klubu handlowego omawiano sprawę grożącego Australji niebezpieczeństwa ze strony Japonii. Lord Northcliffe oświadczył, że Japończycy są Niemcami wschodu, nie tylko, że pracują ustawicznie, uprawiają propa-

gandę, emigrują, ale jednocześnie uprawiają szpiegostwo w całym świecie. Japończycy przygotowują się obecnie do wtargnięcia na terytorjum Stanów Zjednoczonych i zajmują stopniowo dominja angielskie.

Wojna domowa w Chinach skończona.

Berlin. (Polpr.) Z oficjalnych źródeł angielskich w Pekinie komunikują, że wojna domowa w Chinach się

skończyła. Cudzoziemcy, którzy uciekli z Pekinu, powracają napowrót.

Wielki król.

Powieść historyczna. 43

Coraz paradniejsza i bogatsza stawała się Warszawa, że ono poślednie miejsce, które zajmowała po Płocku, a nawet i po Czersku, wcale nie odpowiednio być się już widziało.

Przeto król Stefan, który częstym w Warszawie bywał gościem, mocą nadanego miastu temu przywileju, zrównał je w prawach z innymi miastami Rzeczypospolitej.

Troskał się Batory o Warszawę, pod pieczęcią swą garnął ją opiekę: ów most na Wiśle, który za staraniem Zygmunta Augusta ją się dźwigać nad wód topieła, poczytywany przez społeczeństwo za cud mechaniki „na podziwienie misterny“, przytem i w robocie i w materjałach i w samym pomysłach stawiany jeno kraju siłami, — skwapliwie polecił Batory wykończyć, trud i kosztów na niego nie żałować.

To i jakże za tyle dobra nie miała się radować Warszawa?

A najlepiej jawiła się ona przyrodzona miastu wesołość w dni świąteczne i niedzielne, wrzało wtedy na ulicach, jak w ulu.

39) W. Gomulicki: Opowiadania o starej Warszawie.

Z kościołów: Sw. Jana, od panny Maryi, od Augustyanów ciągnęły tłumy zwartym korowodem na rynek Starego Miasta, gdzie na środku stał Ratusz z wysoką wieżą, na której szczyście wykręcała się blaszana syrena, herb onego grodu.

W piwnicach ratusza wino sprzedawano, miody sędziwe, wonne marmazje; wódek tam żadnych gościom nie podawano, bo ci w nich nie gustowali, spiritualie w one czasy tylko apteki posiadały.

A młodzież płci obojej, mieszkańcy miasta stali i przygodni wędli się ukontentowani, strojni odświętnie wokół ratusza, pod mrowianymi kamienicami, zdobionymi malunkiem, ostawionymi posażkami. Wesele aż tęczało dokoła, gwar się wznosił z minuty na minutę, spotykano znajomych, ulice roily się od ślicznych niewiast, z których jedna od drugiej była ładniejsza, zaś wszystkie razem uroków niewieścich tak była pełne, bo i ładne na buziach i fertyczne w ruchu, śmiejące i lube, że już w on czas rozchodzila się fama, iż kto chce uroda białogłowska oczy swe napaść, — nie gdzie indziej, jeno prosto do Warszawy kwapić się powinien.

Kipiało w mazowieckim grodzie od życia i ruchu.

I dziś też tak było: szły tłumy wolnym krokiem, zająwając dnia niedzielnego, pławiać się w czystych błaskach zimowego południa.

Parł się przez ten tłum, niecierpliwie go roztrącając, gniewny na obliczu kasztelan gnieźnieński, Jan Zborowski, zwycięzca spod Tczewa.

Na zamek, na posłuchanie do króla szedi; suplice jego stało się zadość: dozwolił mu miłościwy pan jawić się przed majestatem.

Pewien nie był jednak kasztelan wyniku tego posłuchania; król, zgniewany na Zborowskich, statecznie ród ich pomijał,

Każdy, by ta mizerota, kołacząca, przed oblicza pana stefanowe wpuszczana bywała, — nakaz takowy wydał król, który musiano skwapliwie pełnić.⁴⁰⁾

Chociaż bowiem „Batory majestat swój królewski cenil, niby drugi Cesarz“ i żelaną dłońią dzierzył wzburzone odmetry wicherzeń stronnicych, — to jednak „częściej łagodnością i roztropnością, więcej niż surowem obejściem poskramiał niechętnych i garnął poddanych ku sobie“. Przecie mawiał niekiedy:

„Ja się w srogości nie Kocham; jednak musi być karność, jeśli ma być posłuszeństwo, i rząd, nie zaś Babilonia“.

Wiedział o tem wszem Zborowski, dufał, iż pan przystępny dlań będzie, jednak w momentach ufności w nim gasła, a wąpienie ciężyło sercu.

⁴⁰⁾ „Sam król supliki najlichszych biedaków przyjmował.“ Marcin Laterny, spowiednik króla.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Drukarnia Pomorska Tow. Akc. Grudziądz.

Za redakcją: Izydor Średzki

OSOBA

pisząca na maszynie

potrzebna (na wieś, blisko miasta, na Pomorzu) głównie dla pomocy pani domu w zajęciach domowych. Zgłoszenia z refer., krt. życior. i podaniem pretensji do Gazety Grudziądzkiej pod nr. 293. 1731

WAPNO, Portland — Cement Grodziecki Węgiel kowalski, i drzewo opał., pierwszorzęd. gatunków z dostawą do domów poleca najtaniej

Dom Handlowy Bracia Rosińscy, Grudziądz 1718 Trynkowa 3a. Tel. 81.

Znaleziono

Znalazł się piesek

(suczka) mały. Za zwrotem kosztów odebrać go można w przeciągu 3 dni, gdyż w innym razie jest nią własnością. Informacji udzieli się w Administracji Głosu Pomorskiego. 1728

Franciszek Zieliński

Grudziądz Kościelna 7. — Telefon 297.

Pierwszorzędny zakład krawiecki garderoby męskiej cywilnej i wojskowej

Wielki wybór sukna, kortów i materjałów wojskowych.

Dobra opinia firmy daje wszelką gwarancję za eleganckie i solidne wykonanie.

1919

Poszukujemy zaraz dzielných

rachunkowych i ksiązkowych

za wysokim wynagrodzeniem. „Vesta“ Oddz. w Grudziądzu Pl. 23-go Stycznia 10.

1722

Posady

Gospodyni katolicka, władająca językiem polskim i niemieckim, poszukiwana zaraz do prowadzenia gospodarstwa w domu bez żony. Zgł. do Gł. Pom. pod nr. 1933.

Podróżujący który rower lub kauce posiada, może się zgłosić Wschodniokrajowe Tow. Kom. Tabaki Groblowa 6. 1946

Poszukuję wykwalifik.

gospodyni

do majątku. Wymagane pierwszorzędne referencje. Pożądane świadectwo szkoły gospodarczej. Zgłosić się może także (1677)

kucharz

który zająłby się ogrod. Dom. Gordonowo poczta Wydrzno pow. Grudz.

Kucharka

która już w restauracji pracowała potrzebna od 1 lub 15 czerwca (1719)

Hotel Grzegowski, Gdynia, p. Wejherowo

WORKI - SIENNIKI
PŁACHTY ZNIWNE
PLANDEKI - SZPAGATY - PRZĘDZE

oferuje (1736)

do natychmiastowej dostawy

Tow. Akc. „JUTA“ Tow. Akc.

Poznań, ulica Pawła nr. 1

Telefon nr. 22-45

Adr. telegr.: Juta-Poznań.

Zadajcie wszędzie najlepszej jakości gilz do papierosów Samaris, Elgari, Kajmakan z impregnowaną watą jak również bibułki do papierosów Samaris. 1549

Dnia 6 maja r. b. wychodzić zaczęło tygodniowe wydawnictwo

„KSIĄŻKI CIEKAWY“

„Książki Ciekawe“ zawierać będą nowe, nie drukowane utwory najlepszych pisarzy polskich i zagranicznych. Ukazywać się będą co sobotą w wydawnictwie ilustrowanych okładkach.

Wydawnictwo pozyskało już następujące utwory pisarzy polsk.: Adamowicza Bogusł. — Wesoły Marszałek Frycza Karela — Smok i Chryzantemy Filochowskiego Wacł. — Amulet Osirisa Jabłczyńskiego Fel. — Syzyfowa Praca Jaworskiego R. — Bracia Dobrej Śmierci Kaden Bandrowskiego Jul. — Sad Lemańskiego Jana — Prawo męczynny Korn. Makoszyńskiego — Dziwna Nowela Nowaczynskiego Adolfa — Sen Srebrny Salemei Kohn.

Perzyskiego Włodzim. — Okazja Reymonta Wł. St. — Zapomniane istnienia Stafla Leopolda — Miłość Zeromskiego Stefana — W siłach niedoli

Prócz powyższych, w wydawnictwie „Książki Ciekawe“ ukazać się utwory następujących pisarzy polskich: Bartkiewicza, Barenta, Bałkwickiego, Chojnowskiego, Chorońskiego, Danilowskiego, Dębickiego, Dzińskiego, Godlewskiego, Grubińskiego, Grzymalskiego, Irykowskiego, Iwaszkiewicza, Junoszy Grzowskiego, Kisielowskiego, Lema, Lechonia, Łosińskiego, Li-gońskiego, Mirowskiej, Okolów - Podhorskiej, Olchowskiego, Piętkowskiego, Rabskiej, Struga, Sypietynskiego, Wierzyńskiego, Weysenhofa, Wierzbickiego, Zyanowskiego i w. in. znakomych pisarzy obcych.

„Książki Ciekawe“ rozpowszechniać będą latami najciekawsze dzieła pisarzy polskich i obcych. Utrzymać będą czytelników w stałej łączności z ruchem literackim kraju i zagranicą. Stanowiąc będą umiejętnie dobraną bibliotekę, łącząc użytek, wypoczynek i rozrywkę.

Dotychczas wyszły: Zeromskiego Stefana W siłach niedoli, Wierzbickiego Macieja — Siostra Felicja, Filochowskiego Wacława. — Amulet Osirisa.

Wydawca: Feliks Gadomski. Redaktor: Stanisł. Miłaszewski.

Cena w prenumeracie tylko 190 mkp. za książkę. W sprzedaży detalicznej 255 mkp. Prenumerata kwartalna za 13 książek po 190 mkp. wynosi 2470 mkp. Za przesyłkę pocztową poleconą 25 mkp. od każdej książki, czyli 325 mkp. kwartalnie.

Prenumeratę przyjmują: Jeneralne Zestawstwo na Pomorze i miasto Bydgoszcz: Biuro „Połonia“ Grudziądz, ulica Kilińskiego 7. I, oraz wszystkie księgarnie.

Mydła, perfumy, kosmetyki, artykuły toaletowe, wyroby gumowe, i opatrunki poleca w wielkim wyborze Drogerja pod Koroną Leon Rychter, Grudziądz, Stara 16.

1738 Potrzebna od 1. 6. kucharka - gospodyni, która jest zdolna prowadzić większą kuchnię hotelową. Reflektuje się tylko na siły pierwszorzędne. Oferty z odpisem świadectw i podania referencji uprasza się skierować do Kawiarnia-Hotel „UNJA“ Tczew.

Poszukuję od 1. 6. do mojej kawiarni i hotelu dzielnego energicznego kierownika.

Kandydaci, którzy już kierownicze stanowiska zajmowali mają pierwszeństwo. Kaucja w wysokości mkp. 150-000 pożądana. Również poszukuję od 3. 6. br. 2 młodszych stołowych, uwzględnić się tylko pierwszorzędnej siły. Warunki podług umowy. Oferty z podaniem referencji i odpisów świadectw należy skierować do 1738 Kawiarnia-Hotel „UNJA“ Tczew.

